

Una visió alternativa del debat electoral

Les hores decisives

El cara a cara va estar ple de referències al temps passat i molt condicionat pel cronòmetre

Argument central del debat no va ser ni l'economia, ni la immigració... El recurs més utilitzat pels dos candidats va ser el temps: el temps passat, és clar. Del que van fer els uns i els altres quan ocupaven responsabilitats diferents. El pretèrit perfet, imperfet o plusquamperfet... Sempre passat.

Però, en política, el temps present i futur és el que té més valor. «Ja que no vivim temps revolucionaris, aprenem, almenys, a viure el temps dels rebels», afirmava, per exemple, **Albert Camus**. Molts líders polítics han associat el seu projecte a aquest concepte: «Ara», «Ha arribat el moment», «L'hora del canvi»... són expressions habituals en la retòrica política, tant conservadora com progressista.

No em va sorprendre, per tant, que l'únic moment metafòric de tot el debat tingués, precisament, el relloge com a protagonista: «Vostè no ha donat corda al relloge i el relloge s'ha parat», li va dir **Rajoy a Zapatero**. La resposta d'aquest no es va fer esperar. Va sonar de manera immediata, amb bons reflexos: «Potser no s'ha assabentat que avui dia els relloges van amb piles i nosaltres hem carregat les piles de l'economia».

EL CRONÒMETRE va estar obsessivament present en el debat, encara que, de manera inexplicable, no va tenir el protagonisme visual d'altres debats televisius. Recordem els cronòmetres digitals mentre intervenien els candidats a ministres d'Economia, **Solbes i Pizarro**, o el compte enrere entre els presidenciables francesos **Ségolène Royal** i **Nicolas Sarkozy**.

Però hi era. Tic-tac, tic-tac. Tant, que semblava que despistava **Rajoy**, que desviava la mirada, a vegades, a la recerca del temps perdut. Els ulls se li anaven cap al relloge del monitor de què disposava cada candidat per controlar el temps restant. Un control pel qual van vetllar dos membres de la Federació Madrilenya de Bàsquet, sabedors del valor de cada segon a la pista.

Per si això no fos suficient, el moderador es va transformar ell mateix en un cronòmetre vivent, a través del ferri marcatge a què va sotmetre els dos candidats en l'ús del temps de les seves intervencions, anunciant la durada de cada un dels blocs: tres, dos... i un minut! Tres minuts també és el temps habitual que dura cada assalt en els combats de boxa professional. Tota una al·legoria pugilística del que va passar a l'estudi muntat per l'Acadèmia de les Ciències i les Arts de Televisió (el ring contemporani de la video-política).

La puntualització sobre l'hora a la qual salten del llit els espanyols més matiners (els pencaires que es lleven a les set, segons **Rajoy**; o a les cinc del matí, segons **Zapatero**) va suposar també una curiosa polarització horària en aquest debat polític, i va contribuir, una vegada més, a la presència del temps durant les gairebé dues hores de confrontació televisada.

El relloge, aquesta vegada com a

MIQUEL ZUERBAS

Blocs de tres minuts, el temps habitual de cada assalt en els combats de boxa professional, tota una al·legoria pugilística

complement, va tenir uns minuts de glòria. I de quina manera! El sorteig previ havia situat **Rajoy** a la dreta de la pantalla. El seu canyell esquerre lluita -vistosament- un relloge que si que funciona amb piles, com a mínim. Podria ser un ostensible Hamilton Navy Frogman Auto Chrono. Gran, voluminós, segurament excessiu per a un debat com el d'ahir, que provocava tota mena d'especulació sobre la marca, el preu, la qualitat i el gust del propietari. La jaqueta i la camisa massa ajustades van fer la resta. Era impossible no mirar el relloge... però el de **Rajoy**.

Les hores prèvies al debat semblaven interminables. Vam tenir to-

ta mena de detalls sobre la preparació dels candidats i dels seus equips. El procés es va viure amb gran intensitat i mesurada puntualitat, incloent-hi el compte enrere dels últims segons que assenyalaven l'inici de la contesa. La igualtat que reflecteixen les enquestes i la reedició (amb el llarg procés negociador) d'un debat electoral, tan pautat (minutat) com esperat, han provocat una enorme expectació. Serà molt difícil superar-la en el segon debat. El minut d'ora es va viure ahir.

DILLUNS a la nit van transcórrer en directe unes hores decisives per a les eleccions i per als nostres dos líders. A la pel·lícula *Las horas*, del director **Stephen Daldry**, es recull el moment en què l'escriptora **Virginia Woolf** escriu el llibre *Mrs. Dalloway*. L'autora porta a terme una reflexió sobre la vida i la mort, sobre la revisió nostàlgica del passat, del que hauria pogut ser i no va ser... tot plegat en el transcurs d'unes quantes hores. Unes hores que, potser, algun dels dos voldria que no avancessin, evocant la lletra, escrita pel mestre **Roberto Cantoral** el 1956, del famós bolero: «Reloj, no marques las horas./ Detén el tiempo en tus manos / haz esta noche perpetua / para que nunca se vaya de mí / para que nunca amanezca».

Però es fa de dia i el temps s'acaba. El 9-M arribarà inexorablement amb el dia D i l'hora H i resoldrà el nus electoral. Un dels dos sortirà amb les piles posades i l'altre no funcionarà ni donant-li corda. Posin a l'hora els relloges i no arribin tard a la cita amb les urnes. «Si malgastes el temps, el temps et malgastará», deia **William Shakespeare**. I no li faltava raó. Votar és qüestió d'un parell de minuts, però es decideixen, en quatre llargs anys, 35.040 llarguissimes hores del nostre futur. ■

Assessor de comunicació

●●● **CÉSAR VIDAL, IMAGINATIU**
César Vidal, escriptor i presentador del programa nocturn de la COPE *La linterna*, amb una ideologia que es mou en els mateixos paràmetres que la de **Federico Jiménez Losantos**, i que sol referir-se a la llengua catalana com un dialecte, a l'hora de presumir de curriculum explica que és doctor en Teologia i en Filosofia per la Logos Christian College, que descriu com una universitat especialitzada en carreres de lletres. La web de la Logos desmenteix el locutor neocon. És un centre d'orientació religiosa dependent de l'Església Nova Testamentària, i, segons les autoritats de Florida, on està ubicada, ni tan sols està reconeguda oficialment com a universitat.

●●● **CAROD TANCA EL MÍTING**
En contra del que sol ser habitual en les campanyes electorals, va ser el president d'ERC, **Josep-Lluís Carod-Rovira**, i no el seu candidat, **Joan Ridoai**, l'encarregat de tancar el míting d'aquest partit que es va celebrar dilluns passat a Badalona.

El bitllet

JORDI **Garcia-Soler**

Raimon torna al Palau

Avui, 27 de febrer, **Raimon** tornarà a cantar al Palau. Serà un recital antològic i històric. Antològic perquè hi presentarà un recull molt ampli de tota la seva obra feta des de ja fa prop de mig segle d'activitat ininterrompuda i fecunda en el món de la Cançó. I històric perquè **Raimon** va debutar al Palau fa més de 44 anys, el 8 de febrer del 1964. Ell va ser el primer cantant que hi va fer un recital en solitari, el 26 de gener del 1967, i algunes de les seves actuacions més memorables han estat al Palau. És just, doncs, que sigui un dels grans protagonistes del centenari d'aquest recinte.

En la vida artística de **Raimon** hi ha dos grans locals emblemàtics: el Palau de la Música de Barcelona i l'Olympia de París. El seu retorn a la sala francesa, fa un parell d'anys, després d'haver-hi actuat tres vegades més (1966, 1969 i 1974), va confirmar la maduresa i plenitud d'un artista d'autèntica categoria internacional, i que s'havia donat a conèixer al món 40 anys enrere. El retorn al Palau serà una bona prova del seu arrelament en un temps i un país, els nostres, cantant sempre «al vent». ■

Periodista.

Opus mei

Com nens en el debat: «¡Mentider!»

JOSEP **Pernau**

Hi havia una pregunta obligada a l'acabar el debat, que els informadors van formular al contendent **Zapatero** i al contendent **Rajoy**: «¿Content del resultat?». Totes les respostes van ser positives, incloent-hi els titulars de premsa d'ahir; **EL PERIÓDICO** i **El País** anunciaven el triomf ajustat del líder del PSOE, mentre que **Abc** i **La Razón** en donaven vencedor el representant del PP.

Diu que aquests cara a cara són útils per als electors indecisos, sempre que un dels dos candidats hagi aconseguit un resultat contundent. És com una llum que s'encén en la foscor. S'acaba el debat i els dubtes ja tenen una resposta. Però això no passa en l'empat tècnic, que només convenç els que ja estan convençuts. El vacil·lant en pot sortir amb més dubtes que abans. S'haurà d'esperar el segon cara a cara. Si hi ha sort i s'han aclarit els dubtes, votarà el candidat que li hagi fet veure amb claredat el tema que el preocupava. Si no, passarà a engrassar les files del abertisme. Així és la vida.

Tornava el cara a cara després de 15 anys d'absència i la ciutadania tem ara que, per la duresa i agressiv-

vitat de les intervencions, els candidats futurs triguin 15 anys més a comparèixer. Convé que se sàpiquen els esforços que ha fet l'entitat organitzadora, l'Acadèmia de la Televisió, per imposar la pau. El seu president, **Manuel Campo Vidal**, va exercir les funcions de moderador de la crispació. Estranya denominació, però comprensible, perquè les dues hores tenses de dilluns formen part dels quatre anys d'acritud.

Però un somriure pot aparèixer en el moment menys indicat. Així és com va passar. Van repetir una vegada i una altra un insult que és propi de la infància: «¡Mentider, ets un mentider!». Era un autèntic regal. ■

GRUP ZETA

Fundador: ANTONIO ASENSIO PIZARRÓ
President: Francisco Matosés. **Vicepresident Executiu:** Antonio Asensio Mosbah.
Consellers: J. Ma Casanovas, Félix Espelós, Serafín Roldán i Julio García. **Secretari:** J. R. Franco, E. Valverde (Vicesecretari). **Dir. Editorial i de Comunicació:** M. A. Liso. **Comitè Editorial:** M. A. Liso, J. Ma Casanovas, A. Franco, J. Oneto, A. S. Palomares i J. Rivasés. **Directors d'àrea:** R. de Vicente (Premsa), J. L. Garcia (Revistes i Oci), C. Carnal (Administració i Finances), R. Merino (Serveis Corporatius), P. San José (Comercial i Publicitat), V. Leal (Distribució), M. Ariño (Promocions i Màrqueting), F. Linares (Llibres) i A. Vidrera (Desenvolupament i Nous Negocis).
EDICIONS PRIMERA PLANA:
Director gerent: Markus Sammel.
Directors: J. G. Miquel (relacions corporatives), M. Moya (producció), M. Fañanás (r. externes), C. Matsu (sistemes), D. Casanovas (recursos humans), J. L. Susquets (tresoreria), J. Sicart (administració), C. Moreno (adm. redacció).
Impressió: Gráficas de Prensa Diaria. **Director:** L. Miranda. **Distribució:** Logística de Medios Catalunya S.L., Batián, 54, 2a planta, 08009, Barcelona. T: 93 484 66 00. Fax: 93 484 66 35.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. **Dir. gerent:** P. San José. **Director comercial:** S. Germán. **Conseil de Gest.** 400, 08039 Barcelona. T: 93 265 53 53, O'Donnell, 12, 28009 Madrid. T: 91 586 97 00.